

Afgjørende er, at Anlægget af den vil koste 436,000 Rbd. mere end Linien over Fuldbro, og naar Driftsomkostningerne regnes med, vil den medføre en Udgiftsforøgelse af 1,127,000 Rbd. Jeg troer ikke, at der nogenstunde kan være Tale om at foretage en Omvei af henved 4 Mil og at gjøre en Meerudgift af over en Million Rigsdaler, men skal Banen gaae vestlig, kan der ikke være Tvivl om, at den strax maa gaae fra Veile eller Bredal gjennem det forøvrigt vanskelige Pas ved Bøghalle, i hvilket Tilfælde Horsens kun vil komme i Forbindelse med Hovedbanen fra Krollerup eller Underup. Paa denne Maade ville nemlig hverken Veiforkængelsen eller Omkostningerne blive saa store, og det vil dog i ethvert Tilfælde have en Mening, hvorimod Linien over Horsens og Underup, som et Blis paa Kortet vil vise, vil være en fuldkommen umotiveret Zigzag. Forøvrigt finder jeg mig ikke foranlediget til nu at omtale, hvad jeg muligen vil see mig foranlediget til at gjøre, hvis Loven bliver forkastet; men det er min fulde Overbeviisning, at et af de to Bederlag for Ordet Ny, nemlig enten den direkte Bane fra Aarhus til Silkeborg, eller Vandveien fra Fuldbro Mølle til Silkeborg, vil blive vedtaget; det ene Tilfælde vil medføre en meget stor Pengesparelse, og det andet vil føre til en langt fuldstændigere Fyldestgjørelse af Alt det, man har tænkt paa ved Ordet Ny; Spørgsmaalet er altsaa et reent finantzielt. Vil man af Hensyn til de vestlige Interesser, der ere udtrykte ved Navnet Ny eller Gudenaadalen, bringe et Offer af een Miils Omvei og 700,000 Rbd. i Anlægskapital, saa vælge man Fuldbro, og troer man at kunne give en hderligere Udgift af omtrent een Million, for at fyldestgjøre de nævnte Interesser, troer jeg, det kan forsvares; jeg har i Motiverne anført de Grunde, hvorfor jeg antager dette, og der er da navnlig den, at efter den lempelige Maade, hvorpaa Banen til Silkeborg kan anlægges og drives, og efter det forholdsviis gunstige Terrain, hvorigjennem den gaaer, vil den allerede derved for en ikke ringe Deel betale sig, saa at denne Meerudgift af henved een Million ikke egentlig er saa affrækkende, som selve Tallene kunde synes at være. Naar ærede Medlemmer have sagt: Hvad Garanti have vi

for, at vi ville faae Sidebanen til Silkeborg? da svarer jeg dertil: Ingen Lov i Verden giver anden Garanti end den, at den bliver udført, indtil den ved Lov bliver forandret, og naar der ikke er Tale om en Grundlov, veed jeg ikke, hvilken Regel der skulde frembyde større Garanti end den, at Loven kun kan forandres ved Lov. Dersom man, hvad jeg ikke haaber, at noget Medlem gjør, tvivler om, at det er min Mening at fuldføre, hvad jeg her har foreslaet, og dersom man i denne Henseende kunde finde en hderligere Betryggelse i Fastfættelsen af et vist Tidspunkt for Banens Udførelse, da kan jeg ikke skjønne, at der fra min Side kan være nogen Indvending at gjøre derimod, thi ganske vist er det min Mening, at hvis Loven bliver vedtagen, som den er forelagt, skal Sidebanen fra Lyngby til Silkeborg bringes til Udførelse, saavel som hele Resten; men vil man søge en Garanti i at fremskynde Tidspunktet, og vil man optage Noget derom i Loven — det finder i Reglen ikke Sted i Jernbanelove, men der er dog fastsat noget Saadant med Hensyn til eet Punkt, hvorved man altsaa kan finde en Analogi — vil det ikke fra min Side møde nogen Modstand. Hvad man end tilsidst vil vedtage, beder jeg imidlertid holdt fast, at her ikke er Tale om at tilbagekalde den Indrømmelse, der sidst blev gjort; men selv om jeg sagde: Efter de Oplysninger, der foreligge, finder jeg, at Opfyldelsen af Tilfagnet er for dyr, at det er et for stort Offer at bringe, og jeg beder Eder derfor at give dette Tilfagn tilbage, saa vilde deri ikke være Noget som helst, der kunde kaldes illoyalt. Herom er der, som sagt, ikke Tale, men her er kun Spørgsmaal om, hvorledes det, som man har udtrykt ved et Navn, skal fyldestgjøres, og idet jeg har foreslagt alle de mulige Maader, hvorpaa det kan fyldestgjøres, har jeg udtrykt, paa hvilken Maade jeg finder, at det bedst kan stee, nemlig enten ved en Pengesparelse eller ved en Oppfrelse.

Ret t e l s e.

Sp. 1364, Lin. 18—19 f. n.: istedetfor „Regnskabsaaret 23de August 1861 til Regnskabsaaret 23de August 1862“ læs: „Underviisningsaaret 23de August 1861 til Underviisningsaaret 23de August 1862“